

„Kaj pa je to?“ se je zopet začudil. V steklenico sem spravil zopet nekaj dima, in z basanjem je šlo kakor prej v začetku. Tako je spoznal, da gre elektrika le tistikrat rada v zrak, ko so v njem trdni delci. Čim manj jih je notri, tem težje steče vanj. Spoznal je pa tudi, da ta steklenica ni nič drugega kot lejdenska steklenica. Notranjo oblogo tvori dim na steklu, zunanjo pa roka, ki jo drži. To spoznanje ga ni prav nič razveselilo. Zamisljen je postal in se praskal po glavi.

„Tedaj na dim, na prah leže,“ je večkrat mrmral. Hipoma pa nagubanci čelo, me pogleda, in v blisku, ki je zasvetil v njegovih očeh, sem spoznal, da ga je prešinila nova misel.

„Večkrat ste rekli, da prah škoduje zdravju in da ga je težko odpraviti iz sobe. Ali bi ne mogli čistiti zraka v nji kakor v steklenici?“

„Seveda bi ga mogli. Treba je le, da spustimo na pripraven način elektriko v zrak. Prah bi potem legel na bližnje predmete.“

„Ali so že poizkusili to?“

„Ne samo tega, ampak z elektriko so celo poizkusili razkaditi meglo, ki je posebno v velikih prometnih mestih — kakor n. pr. v Londonu — jako nadležna.“

„Meglo? Saj je vendar vlažno, ko je megleno, in stroj ne deluje.“

„Vse to je res. Pa za take stvari rabijo veliko množino elektrike, ki jo pridobivajo na drug način, in žice, vodeče to elektriko, so tako dobro osamljene, da jim vlaga ne more do živega.“

In zopet sem mu povedal nekaj novega in zopet sem mu razdražil njegovo domišljijo. Ne bil bi si nikoli mislil, da se da elektrika proizvajati še na kak drug način. In še na koliko načinov! Kak bi moral biti Slavko, da bi se mu ne podile različne slike po glavi? In kake bi morale biti te slike, da ne bi iskal v njih električnega izvira? V svoje misli se je tako vglobil, da ni ne videl ne slišal matere, ko je prišla ponj.

Pada listje z dreves.

*Pada listje z dreves —
rumeno, rdeče,
pada slana z nebes
na vrte dehteče.*

*Zajček v grmu čepi —
živalca plaha,
glad mu pretresa kosti,
strah svinčenega praha.*

*Cvetek sto in sto
žalostno umira,
in zapuščeno drevo
v nebo se ozira.*

*Pada listje z dreves —
rumeno, rdeče,
pada slana z nebes
na — večno speče . . .*

Fran Silvester.

